
Retten ophæver en af Europa-Kommissionens "skattestatsstøtte-afgørelser"

20.2.2019

Europa-Kommissionen begik en fejl, da den i 2016 fandt, at en belgisk skattefritagelse af multinationale selskabers overskud udgjorde en statsstøtteretlig "støtteordning". Derfor har Retten nu annulleret Kommissionens afgørelse.

Retten dom af 14. februar 2019 i sag T-131/16, Belgien mod Europa-Kommissionen *Af advokatfuldmægtig Adrian Kielberg*

Baggrund

Siden 2005 har Belgien gjort det muligt for multinationale selskaber at blive fritaget for skat af overskud genereret af belgiske selskaber i koncernen. Ifølge Belgien var formålet med fritagelsesordningen at undgå dobbeltbeskatning i forbindelse med visse *transfer pricing*-situationer.

Under ordningen kunne multinationale selskaber, der flyttede overskud fra et selskab til et andet, opnå en fritagelse, hvis selskaberne kunne vise, at overskuddet stammede fra koncerninterne besparelser eller stordriftsfordele. Overskud blev medregnet, hvis det ikke ville være blevet oppebåret af et tilsvarende, selvstændigt selskab drevet på sammenlignelige vilkår.

I en afgørelse fra 2016 fandt Europa-Kommissionen, at ordningen havde medført, at et antal multinationale selskaber ikke havde betalt skat af hovedparten af deres faktiske overskud. Ifølge Kommissionen resulterede det i en alvorlig negativ påvirkning af konkurrencen i EU, da ordningen udgjorde et selektivt subsidie til de multinationale selskaber, som derved blev favoriseret på bekostning af andre selskaber, der også opererede i Belgien, men som ikke var en del af en multinational koncern. Kommissionen lagde desuden vægt på, at de tilgodesete virksomheder ikke skulle påvise, at det undtagne overskud var blevet beskattet i et andet land. Som følge heraf pålagde Kommissionen derfor Belgien at indkræve 700 mio. euro i ikke-betalt skat.

Belgien og et af de multinationale selskaber, der blev påvirket af Kommissionens afgørelse, Magnetol International, valgte herefter at indbringe afgørelsen for Retten. De gjorde gældende, at Kommissionen:

- havde gjort indgreb i Belgiens ret til selvstændigt at fastsætte landets skattepolitik
- havde begået en fejl ved at karakterisere skattefritagelsen som en "støtteordning".

Irland indtrådte til støtte for disse påstande i sagen. Læs vores tidligere nyhed om Apples "skattestatsstøttesag":

[Yderligere fokus fra Europa-Kommissionen på statsstøtte i form af skattefordele.](#)

Retten afgør

Om den påståede indgriben i Belgiens ret til selvstændigt at fastsætte skattepolitikken

---

Kontakt

Jens Munk Plum
Partner

Direkte: +45 38 77 44 11
Mobil: +45 21 21 00 22
JMP@kromannreumert.com

Erik Bertelsen
Partner

Direkte: +45 38 77 43 11
Mobil: +45 20 19 74 12
ERB@kromannreumert.com

Morten Kofmann
Partner

Direkte: +45 38 77 43 35
Mobil: +45 24 86 00 40
mko@kromannreumert.com

Bart A. Creve
Partner

Direkte: +45 38 77 45 47
Mobil: +45 61 61 30 27
bcr@kromannreumert.com

Adrian Kielberg
Advokatfuldmægtig

Direkte: +45 38 77 22 92
Mobil: +45 61 63 54 52
aki@kromannreumert.com

Sonny Gaarslev
Advokat

Direkte: +45 38 77 43 62
Mobil: +45 20 19 74 48
sgs@kromannreumert.com

KROMANN REUMERT

fastslog Retten, at uanset at dette er et område, som er underlagt den enkelte medlemsstats kompetence, så skal medlemsstaterne følge EU-reglerne. Da Kommissionen skal håndhæve statsstøttereglerne, var dens undersøgelse af, om skattefritagelsen stred med reglerne, ifølge Retten, ikke et indgreb i Belgiens ret til selvstændigt at fastlægge landets skattepolitik.

Retten fandt dog, at Kommissionen begik en fejl, da den identificerede skattefordelen som en statsstøtteretlig "støtteordning". Hvis det er muligt at fastslå, at der foreligger en "støtteordning", er det ikke nødvendigt, at Kommissionen foretager individuelle vurderinger af de støtteforanstaltninger, der tildeles under ordningen.

Indledningsvis fastslog Retten, at bestemmelserne i belgisk lovgivning, der, ifølge Kommissionen, udgjorde hjemmelsgrundlaget for skattefritagelsesordningen, ikke udtømmende fastsatte betingelserne for tildeling af skattefritagelsen. Derfor forudsatte skattefritagelsen, at der blev vedtaget og implementeret yderligere foranstaltninger for hver enkelt fritagelse.

Der næst fastslog Retten, at de belgiske myndigheder havde haft et vist skøn ved tildelingen af skattefritagelser under ordningen. Dermed havde de belgiske myndigheder haft en afgørende indflydelse på fritagelsernes betingelser, omfang og karakteristika.

Afslutningsvis afviste Retten konklusionen om, at ordningens støttemodtagerne kunne defineres på en generel og abstrakt måde, og at de belgiske skattemyndigheder i øvrigt havde haft en systematisk tilgang til skattefritagelserne.

Derfor konkluderede Retten, at der ikke var tale om en "støtteordning", og at Kommissionen derfor havde begået en fejl ved ikke at foretage en individuel vurdering af de enkelte fritagelser. Retten har derved ophævet Europa-Kommissionens afgørelse uden ellers at tage stilling til, om fritagelserne stred med statsstøttereglerne.

Hvilken betydning har dommen?

"Skattestatsstøttesagerne" har i den seneste tid været et fokusområde for Kommissionen. Rettens dom gør det vanskeligere for Kommissionen "over en bred kam" at udfordre flere virksomheders fordelagtige skatteordninger med henvisning til statsstøttereglerne. Som udgangspunkt skal der altså foretages en individuel vurdering af hver enkelt ordning, medmindre den er en del af en ensartet anvendt fritagelsesordning. Dermed vil skatteyderen som udgangspunkt opnå større retssikkerhed.

Det er endnu uklart, om Rettens dom bliver appelleret til EU-Domstolen.

[Læs Rettens dom.](#)